

Umíme si pomáhat.

Titulek evokuje název filmu, že si musíme pomáhat. Nejen že musíme, my to umíme. O pomoci některých Blatenňáků po červencových povodních na Liberecku a Ústecku jsme si povídali s panem Václavem Macháčkem.

Představte se našim čtenářům:

Jmenuji se Václav Macháček, je mi 26 let, narodil jsem se v Plzni, bydlím v Blatné již více než 6 let a před tím jsem bydlel v Bezdědovicích, zaměstnán jsem u Technických služeb města Blatná.

Kdy jste se rozhodl, že pojedete na sever Čech pomáhat po červencových povodních? Z Blatenska jste jel sám?

Ne, jel jsem s Antonínem Růžičkou, taky pracuje na technických službách. Jeli jsme pomáhat hned v té první vlně. Povodně 2002 na Blatensku jsem zažil. Pomoc postiženým obcím byla zprostředkována přes internet a naše technické služby. Na severu Čech jsem byl od pátku před blatenskou poutí a vracel jsem se ve středu. Tonda Růžička tam zůstával. Místo mně tam jel Zdeněk Hajníků.

Kde konkrétně jste byli?

Byli jsme přímo v Raspenavě, pomáhali jsme podle požadavků krizového štábu různě, jak obci, tak i některým rodinám. Jeli jsme s nákladákem z technických služeb s kontejnerem, kde jsme vezli kolečka, lopaty, škrabky, vědra a další potřebný materiál na úklid. Bydleli jsme ve sportovním areálu v ubytovně, která nebyla zasažena povodní. Stravu nám zajišťovali vojáci. Do práce jsme chodili ráno kolem šesté, pauza na oběd a pak jsme pomáhali až do večera do setmění. Šlo o čas.

Váš osobní pocit, když jste viděl, co voda napáchala.

První dojem – no to bylo šilený. Když vidíte, jak to vypadá, kde všude byla voda – hrůza.

Vyvolalo to u Vás negativní vzpomínky na rok 2002 na Blatensku?

Povodně na severu byly hodně ve svém důsledku podobné tomu, co si Blatensko zažilo v roce 2002.

Prozradíte nám více podrobností nebo příběh lidí, u kterých jste pomáhali?

Lidi byli, rádi, že pomáháme, povídali si s námi. Ale že by někdo s námi rozebíral své pocity, to ne. Na to tam byli právě psychologové a odborníci.

Je solidarita lidí stále stejně silná jako si ji pamatuje z roku 2002?

Myslím si, že solidarita je pořád stejně silná, lidé si v těžkých chvílích pomáhají.

Jak hodnotíte s odstupem času činnost obcí při přírodní pohromě letos na severu Čech?

Všichni dělali maximum. Tak jako před lety tady.

Děkujeme za rozhovor.

Děkujeme, že jste nezůstali lhostejní a jeli pomoci.